MIELIPIDE

Maanviljelijälle inhimillisyys ja tekninen vika oikeudessa ovat näköjään tuntematon käsite. **NIMIMERKKI HUOLESTUNUT**

LUKIJALTA

Sote-ratkaisussa unohtui ihminen ja raha

Ihmisten jouheva pääsy julkisen organisaation lääkäriin ja erikoissairaanhoitoon on tärkein syy, miksi terveydenhuollon uudistusta tarvitaan. Olisi tarvittu jo vuosia. Toinen syy on julkisen terveydenhuollon kalleus ja kankeus. Sosiaalipalvelujen puolella lisäksi palvelujen pirstaleisuus ja byrokraattisuus tarvitsevat virtaviivaistamista.

Julkisen terveydenhuollon rinnalla Suomessa on hyvin toimiva työterveysjärjestelmä, sekä niin ikään hyvin toimivat yksityisten ja yhteisöjen tuottamat terveys- ja hoivapalvelut. Näiden lisäksi meillä on eräitä erikoisryhmille suunnattuja palveluja muun muassa yliopisto- opiskelijoille, vammaisille ja niin edelleen.

Jos Suomessa ei olisi monikanavaista ja -rahoitteista järjestelmää, julkinen terveydenhuolto olisi paljon nykyistäkin heikommassa tilassa. Ovathan julkisen puolen jonoista nyt pois ne ihmiset, joiden terveyskulut maksavat työnantajat, vakuutusyhtiöt, säätiöt ja ihmiset itse nettotuloistaan sekä Kela. Lasten päivähoidon ja ikäihmisten hoivan osalta julkinen sektori ei selviäisi yksinään millään konstin.

Toimivia järjestelmiä yhdistää se, että niissä ihminen itse päättää mitä palveluja ja missä käyttää. Lisäksi raha, oma ja yhteinen, liikkuvat ihmisen mukana. Tämä on nostanut palvelun laatua ja tehokkuutta asiakkaan eduksi sekä tuonut kustannussäästöjä erityisesti veroeurojen käytössä.

Mielestäni on ollut kummallista, että soten kehittämisen lähtökohdaksi ei ole kelvannut toimivien järjestelmien mukaiset hyvät käytännöt vaan halutaan edetä hallinto edellä. Suomessa, niin kuin kaikissa EU-maissa, kansalaisilla on lakiin perustuva oikeus valita vapaasti hänen itsensä parhaaksi katsoma terveyshuolto ja hoitopaikka. Suomessakin pitää olla mahdollisuus valinnanvapauteen ilman, että yhteiskunta rajoittaa tätä mahdollisuutta.

Ilmeisesti me suomalaiset, erityisesti päättäjiksi valikoituneet, olemme niin komentotalouteen kiintyneitä, että uskomme oman terveydenkin asioissa yhteiskunnan tietävän paremmin kuin me itse. Hallinnolla on rahat ja tietämys mikä kansalaiselle on parhaaksi. Tosin hallinnon rahat eivät ole sen omia vaan veroilla kansalaisilta kerättyjä.

Esko Kurvinen
kansanedustaja (kok.)
Oulu

KARI SALONEN

Lasten päivähoidon ja ikäihmisten hoivan osalta julkinen sektori ei selviäisi yksinään mitenkään, kirjoittaa Esko Kurvinen.

Korulauseet eivät riitä biotaloudessa

Pääministeri Stubbinkin hallitusohjelmassa on biotalous nostettu tärkeimpien kärkitavoitteiden joukkoon. Ristiriita hallituksen tavoitteiden, puheiden ja varsinaisten tekojen välillä on kuitenkin ammottava.

Kokoomusvetoisen hallituksen ohjelmassa maaseudusta kirjoitetaan jälleen kauniisti ja sille luvataan paljon. Edellisten kauniiden lupausten ja puheiden toteuttamista on odotettu jo kolme vuotta, ja mitä on tapahtunut?

Jokainen maaseudulla asuva ja yrittävä näkee rapautuvien teiden kunnon ja viljelijät tuntevat kukkarossaan aina vaan heikentyneen kannattavuuden ja kasvaneet kustannukset. Asumisen ja yrittämisen säädöstulva on sietämättömällä tasolla ja palvelut loittonevat maaseudulta.

Stubbin hallituksen paljon mainostamassa yli miljardin euron kasvupaketissa, joka todellisuudessa on vain noin 300 miljoonaa, biotalous ja maaseutu jäävät taas seinäruusun asemaan. Kuitenkin maaseutu, sen raaka-aineet, yrittäjät ja osaaminen on täysin ratkaisevassa asemassa biotalouden edistämisessä. Missä on puheiden ja tekojen yhtenäisyys?

Me tiedämme, että maaseudun väki kestää paljon. Se ymmärtää valtiontalouden tilanteen, mutta se ei ymmärrä eikä hyväksy että sitä pidetään pilkkanaan tällä puheiden ja tekojen ristiriidalla.

Hallitus ja varsinkin kokoomus, lopettakaa tyhjien korulauseiden puhuminen ja antakaa tekojen biotalouden ja maaseudun hyväksi puhua puolestaan. Nyt on kiinnitettävä kaikki huomio päätöksenteossa suomalaisten elinkeinojen edistämiseen ja lopetettava tarpeeton säädöstehtailu. Muutoin emme saa talouttamme nousemaan, emmekä kauppa- ja vaihtotaseitamme oikaistua.

Seuraava paikka kauniiden puheidensa lunastamiselle hallituksella on tuleva budjettiriihi. Toivottavasti silloin hallituksessa viimeistään silloin vihdoin ymmärretään, että maaseutu ja biotalous vaativat tekoja, ei pelkkiä puheita.

Jari Leppä
kansanedustaja (kesk.)
maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtaja

Valjastetaan uudelleen myös maaseutu

”Maaseudun keskuksia uhkaa kylien kohtalo”, otsikoi SK 23.6. pääkirjoituksensa. ”Juuri työpaikkojen menettäminen on kuntien ja pienten kaupunkien keskeinen murhe. Ensin paikkakunnilta katosivat keskittämisen seurauksena valtion työpaikat ja sittemmin menetyksiä on ollut niin teollisuudessa, kaupassa kuin palvelualallakin.”

Valitettavaa, mutta totta. Nämä palvelut töineen on siirretty aikaisempaa totaalisesti kalliimpiin keskuksiin lähinnä pääkaupunkiseudulle. Vanhat työpaikkakunnat kelpaavat näverrettyinä vain maksumiehiksi. Samalla edellytykset tehdä rahaa koko maassa on puhallettu tuuleen.

Tämän nurinkurisen rakennemuutoksen seurauksena maan talous on muutamassa vuodessa heittänyt volttia, keskittämisen ja tietotekniikan taloudellisena orjana. Eivät Suomen luonnolliset menestystekijät ole kuitenkaan minnekään hävinneet. Aivoja on vaan lyöty laskutikuilla korville.

Nyt tavoitellaan pääkaupunkiseudulle parissa vuosikymmenessä neljäsataatuhatta (400 000) maalaista kehä kolmosen ulkopuolelta. Valtio ja koko yhteiskunta maksaa velkarahalla uuden infran ja kasvavat palkka- ja työttömyyskorvaukset. Kyllä vastaavia mutta huokeampia työpaikkoja riittää yli tarpeen Hangosta Petsamoon.

> Vanhat työpaikkakunnat kelpaavat näverrettyinä vain maksumiehiksi.

Jo nyt johdateltu muuttoliike ei tunnu vähääkään puhuttelevan päättäjiämme julkishallinnossa ja elinkeinoelämässä. Näin koko maa rysähtää pyllylleen. Rahat eivät riitä!

Palautettakoon maaseudulle tasavertaiset resurssit vetämään Suomi-rekeä nostaen talouttamme luonnolliseen kasvuun. Heti. Viimeisenä vaijerina olkoon uudet vaalit tai virkamieshallitus.

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

Joutoväki joutaa töihin

Elämme hiipuvaa laskusuhdanteen aikaa. Työllistyminen ja työpaikkaomavaraisuuden ylläpito puhuttaa kansaa. Valtion ja kuntien talous voivottaa alijäämän säveliä.

Jokainen veroeuro on tarpeeseen ja niinpä neuvokkaat työryhmät keksivät kuittipakon. Lisänä uusia ilmoitusvelvollisuuksia maanviljelijöille ja rakennuttajille koskien investointeja, sekä työvoimaa.

Kuitin saaminen ei ole Suomessa ollut ongelma, eikä näillä lakiluonnoksilla juuri taloutta kohenneta. Byrokratia lisääntyy ja kuluja muodostuu vastavoimaksi syömään oletettua säästöä. Valvonta ei ole ilmaista, joten tälläkin miekalla on kaksi terää.

Olisiko muita keinoja elvyttää hiipuvaa taloutta? Vaihtoehtoja on, mutta toimeenpanijoita niukasti. Otanpa esimerkin eurovirtojen ohjaamisesta.

Onko kukaan koskaan laskenut, kuinka paljon menetämme verovaroja ja maksettuja palkkoja ulkomaisille marjanpoimijoille?

Meillä on kotimaassa satoja, jopa tuhansia marjatiloja. Poimijat tulevat pääosin Virosta ja osa Thaimaasta.

Jos keskisuurella marjatilalla on kesän aikana 40 marjanpoimijaa, sesongin aikana hanke on merkittävä, jopa tuhansia euroja poimijaa kohden. Kun laskemme kaikkien poimijoiden hankkeet yhteen, saadaan summaksi kansantalouden kannalta merkittävä summa rahaa.

Tälle rahalle olisi käyttöä kotimaassa verovartta, sekä ostovoimaa kartuttamassa.

Moni nuori saisi hyvän kesätienestin ja omaa rahaa käyttöön. Marjanpoiminta ei pelottanut ennen aikuisiakaan, eikä marjanviljelijän tarvinnut investoida parakkeja poimijoille. Työväki löytyi pääosin omalta kylältä.

Olisiko aika muuttaa ajattelutapoja ja opastaa kotimaan nuoret ja joutoväki töihin?

Sato jatkuu syksyllä metsässä mustikalla ja puolukalla, jonka poiminnan hoitavat Thaimaan kesäkaravaanarit. Jos on opittu liian hyvälle, kuten tapakasvatus ja sato kertovat, niin muutos on aina mahdollista.

Onko meillä vara hukata työpaikat ja eurovirrat ulkomaille? Mielestäni ei. Energia tulisi ohjata eurovirtojen eheytykseen kotimaassa.

Ville Kuivalainen
kunnanvaltuutettu (ps.)
Siilinjärvi

VIERASKOLUMNI

Politiikkaa muiden joukossa?

Maamme on sitten saanut uuden hallituksen ja siihen uuden maatalousministerin.

Runko on vanha ja ohjelmassakin lopulta vähän uutta mutta ministereitä tulee ja menee. Nyt lähti puolueensa uskollinen joukkuepelaaja Jari Koskinen, sillä Varsinais-Suomen vahvalle kokoomukselle piti saada paikka hallituksesta.

Yllätys ei ollut se, että ministeriksi nousi Petteri Orpo mutta saamansa maa- ja metsätaloussalkku sitäkin enemmän.

Aloitan positiivisista asioista. On iloinen asia, että kokoomus vihdoinkin tunnustaa väriä myös maa- ja metsätalouden asioissa.

EU-jäsenyyden pari ensimmäistä vuosikymmentä menivät niin, että kokoomus ei käsiään mullalla tahrinut. Politiikka oli kyllä Lipposen-Niinistön porvarimeininkiä mutta EU-ajan vastuun otti kantaakseen ammattiministeriksi syystäkin kutsuttu Kalevi Hemilä.

Vasta toisen nelivuotiskautensa lopussa paikka kelpasi kuin kokeeksi kokoomukselle, silloinkin lyhyttä pätkää hoiti hämäläisellä tyylillään juuri Koskinen.

Kokoomuksen maatalousministerikauden saldo on ollut toistaiseksi aika tylyä elinkeinolle. Maatalouden budjettirahoitusta on leikattu enemmän kuin yhdenkään toisen ministeriön eikä tukipolitiikka ole uusista sopimuksista huolimatta tuonut maatalouteen parempaa kannattavuutta.

Oikeastaan ministeri Jari Koskinen saattoi päästä tuulensuojaan oikeaan aikaan sillä uusi ympäristökorvausjärjestelmä tulee valkenemaan maatalousyrittäjille tukitasojen putoamisena. Arvioni on, että tukitaso laskee 50–100 euroa hehtaarilta parhailla viljelyalueilla. Se on paljon enemmän kuin riidelty 141-tuen muutos toisaalla.

Petteri Orpo on reilu maalaisympäristössä varttunut, osaava ja miellyttävä kokoomuspoliitikko Suomen Turusta. Tosiasia on kuitenkin se, että toistaiseksi Orpon elämänkokemus maaseudusta on hyvin kapea. Hänen työuransa kulkee kokoomuksen puoluetoimiston ja eduskunnan välistä leveää polkua.

Jo hänen ensimmäinen arvionsa edellytyksistä uusiin tehtäviin kertoo kaiken olennaisen: Orpolle maatalous on ”politiikkaa muun politiikan joukossa”.

Olen lujasti eri mieltä. Hämmästyttävintä on, että kun Helsingin apulaiskaupunginjohtaja Laura Räty nostettiin sosiaali- ja terveysministeriksi, perusteluina oli juuri ammattipätevyys. Jos kokoomus olisi pysynyt uskollisena tälle linjaukselle, istuisi maatalousministerinä kenties valtiosihteeri Risto Artjoki. Onneksi mies sentään jatkaa pestissään.

Kokoomukselle maaseutu on jotakin muiden joukossa. Maaseudun äänet kelpaavat mutta ei maaseudun asia.

Kuvaavaa on, että Euroopan parlamenttiin noussut kokoomuksen Petri Sarvamaa kävi kampanjansa maatalouden ja ruoan lupauksilla mutta tie vei kuitenkin toisaalle eli budjettivaliokuntaan.

Voi olla, että tuli mutkia hyviin pyrintöihin mutta yhden johtopäätöksen voi vetää heti: kokoomuksen ja MTK:n hehkuttama vaikutusvalta Euroopan konservatiiviryhmän kautta on vahvasti ylimainostettua!

Orpo on viisaasti luvannut tehdä parhaansa maatalouden kannattavuuden parantamiseksi. Se onkin juuri oikea kohde vaikka sopii kysyä, miksi kolmen edellisen vuoden aikana kannattavuus on entisestään heikentynyt.

Ministerin ensimmäiset biotalouslausunnotkin kuulostivat Metsäteollisuuden edunvalvojan Timo Jaatisen (kok.) kirjoittamilta.

Pelkään pahoin, ettei maatalouden kannattavuus tästä ainakaan parane kymmenessä kuukaudessa. Tulihan hallitukseen myös kaupalle oma ministeri, entinen Citymarket-kauppias Lenita Toivakka. Kyllä, kokoomuksesta.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika
timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Maitopurkissa myrskyää

Maitosota kiihdytti verkkokeskustelua Maaseudun Tulevaisuuden nettilehdessä ja Facebookissa.

Valion toiminnasta perusmaitomarkkinoilla sateli kommentteja puolesta ja vastaan. Viranomaisiin oltiin lähes yksimielisesti tyytymättömiä.

Varsinkin uutinen siitä, että Valio oli kysynyt etukäteen kilpailu- ja kuluttajaviraston kantaa maidon hinnoitteluun, sai ihmiset purkamaan turhautumistaan viranomisiin.

”Tuollaiset virastot pitää lopettaa,mitä pikemmin sitä parempi”, **Jouko Malkamäki** kirjoitti.

Ville Simola ei luota viranomaisten sanaan Suomessa.

”Päätökset pitää olla kirjallisina ilman tulkinnanvaraa.”

Arto Nurmela oli samoilla linjoilla.

”Vastaukset ja järjestelmien toimivuus on nykyään hakusessa. Vastaus vanhenee tai muuttuu yllättävänkin nopeasti! Yritä nyt sellaisessa ristiaalokossa.”

Kotimaassa todettiin olevan vallalla itsensä kampittamisen kulttuuri.

”Suomalaiset p.....taa omiin housuijinsa ja siinä ne ovat mestareita”, **Ensio Jauhiainen** kirjoitti.

”Kyllä tämä Suomi on mätä !!!!!!!”, **Sauli Kantola** lisäsi.

Nimimerkki Äly, älä jätä vertasi Suomea muihin maihin.

”Eihän mikään muu maa haasta oikeuteen omia yrityksiään, jos ne kilpailevat hinnalla yhteisillä EU-markkinoilla. Tämä on käsittämätöntä!”

”Kenen etu on löylyttää suomalaisia yrityksiä suomalaisten toimesta?”, **Juha-Pekka Aikola** kysyi.

Aikola pohti myös kaupan roolia jupakassa.

”Voiko olla, että keskittynyt vähittäiskauppa olisi myös osa tätä ongelmavyyhtiä ja miksi sitä ei ole otettu tässä huomioon ?”

Suvi Jantunen pohti, mitä maitokiistan aiheuttamille kustannuksille tapahtuu.

”Minkähän hyväksi nämäkin rahat jotka tämä juttu aiheuttaa menevät? Ei varmaankaan suomalaisen ruuan eduksi tai Suomeen yleensäkään.”

Saalistushinnoittelusta käytettiin todisteena Valion johdon sähköposteja.

Kai Saarinen ihmetteli, miksi asiat oli kirjoitettu.

”Luulisi tuon tason miehen (Valion toimitusjohtaja Pekka Laaksosen) tietävän ettei kaikkea pidä kirjoittaa sähköpostiin vaikka näin asiat olisikin.”

Kai Samanen ei antanut yritykselle armoa.

”Valio saa sitä mitä tilaa. Markkinatalous tekee kipeää.”

”Olennaista minusta ei ole keskustelu hinnoittelusta asiassa. Olennaista on johdon sähköposti ja siinä määritelty toiminnan tavoite. Johdon kommentit hinnoittelusta on vain hämäystä munauksen peittelemiseksi. Olennaista on myös kilpailuviranomaisten toiminta monopolien estämiseksi”, nimimerkki kairankiertäjä kirjoitti.

JUKKA LEHTINEN

Rattijuopon auto takavarikoitava

Viime viikolla uutisissa kerrottiin, että Virossa toistuvasti törkeästä rattijuoppoudesta kiinni jäänyt menettää käyttämänsä auton valtiolle. Valtio myy takavarikoidut autot eniten tarjoaville ja kartuttaa näin yhteiskunnan kassaa.

Suomessakin tulisi siirtyä tähän tehokkaaseen rattijuoppouden torjuntakeinoon. Sakkorangaistuksiin ja ehdollisiin vankeusrangaistuksiin verrattuna vaara autonsa menettämisestä on vertaansa vailla oleva keino ehkäistä ennakolta humalaisena ajamista. Se olisi myös luonteva lisä ajokiellon ohella.

Kynnys auton menettämiseen tulisi tehdä mahdollisimman matalaksi. Törkeään rattijuoppouteen syyllistynyt menettäisi autonsa heti ensimmäisellä kerralla. Sen sijaan lievempään rattijuoppouteen syyllistynyt menettäisi ajokkinsa vasta toisella kerralla. Autonsa humalaisen käyttöön luovuttanut menettäisi myös autonsa. Auto ei kuitenkaan siirtyisi valtion omistukseen siinä tapauksessa, että se todetaan varastetuksi.

Tällaisesta lainsäädännön muutoksesta koituisi kolminkertainen hyöty. Rattijuoppous vähenisi tuntuvasti, liikenneturvallisuus paranisi ja valtio saisi kipeästi kaipaamaansa rahaa.

Tällä viikolla uutisoitiin, että suurin osa liikennekuolemista on rattijuoppojen aiheuttamia. Siksi esittämäni lainmuutos tulisi saattaa pikimmiten voimaan.

Vesa Vuorinen
Vaasa

Kansa maksaa

EU pitää huolen, ettei Suomen kansa vaan tule saamaan yhtään mitään edullisesti, ei edes samaan hintaankaan kuin muut EU-maat.

Nyt Suomen kilpailuvirastokin huolehtii, etteivät suomalaiset tule jatkossakaan saamaan edullisempaa ruokaa. Kansa maksaa kalliisti ja omat koirat kuluttajavirastossa purevat ja lujaa.

Suuret lapsiperheet tulevat jatkossakin entistä ahtaammalle ja sossunovet käy entistään tiuhemmin.

Perheet joutuvat luopumaan tulevaisuudessa kallistuvasta maidosta ja se näkyy sitten myöhemmin kasvavien lasten heikentyneistä luustoista.

Parempi laiha sopu

Ajojahtia

Lannanlevitys johti tukileikkaukseen ja päiväsakkoihin Alajärvellä.

Lentokoneita ja hävittäjiä tippuu alas. Jopa ihmishenkiä menetetään ja syntyy miljoonien aineellisia tappioita. Syiksi on usein todettu inhimillinen syy tai tekninen vika.

Maanviljelijälle inhimillisyys ja tekninen vika oikeudessa ovat näköjään tuntematon käsite. Ja vielä suhteessa tapahtuneen vahingon vakavuuteen.

Pöyristyttävää ajojahtia!

Eikö tähän jo pitäisi hakea oikeutta EU:n ihmisoikeustuomioistuimesta?

Ja mikä on se tuomioistuin, mikä saa näiden viherpiiperöiden kuvausterrorismin loppumaan? On törkeää sallia öiset tunkeutumiset ihmisten asumuksiin.

Huolestunut

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Kotona yksinäistä

Vanhushoidossa pitäisi ehdottomasti siirtyä senioriasuntoihin, jossa olisi yksittäis- ja yhteisolohuoneita. Vanhukset ovat yksinäisiä kotihoidossa.

Yhdessä parempi

Rahanjako uusiksi

Fazerin Anttila, siirtäkää 20 prosenttia leivän hinnasta tuottajahintaan ja turhat johtajat pois. Näin se tasapaino tulee.

Ei diakonissa

Hanhien tuhot

Viikin koetila on valjastettu helsinkiläisten virkistysalueeksi. Salolaisen kaltaiset viherintoilijat löpertelevät hanhien tuhoista haluamatta estää niitä.

Ei nimimerkkiä

Veneet verolle

On se kumma, kun veneen kuljetuksessa ei vaadita ajokorttia, eikä veneiltä minkäänlaisia veroja vaikka ovat kulkuneuvoja. Samat vaatimukset kuin autoillekin.

Samat säännöt

Tuulivoima

Tuulimyllyt voi pystyttää Helsinkiin, siellähän asuu enemmistö cityvihreistä. Melu ei haittaa, kun sitä on siellä muutenkin.

Ei nimimerkkiä

Kissat verolle

Kissa on pahimman luokan haittaeläin, joka tappaa lintuja ja tartuttaa tuotantoeläimiin toksoplasmoosia. Kissat vaan verolle.

Kyllästynyt kulkukissoihin

Valio

Jos Valio olisi Oy, niin sen olisi joku jo ostanut. **HeKa**

Kirjoita napakasti

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.

Toimitus